

Sygn. akt II Cz 1952/13

POSTANOWIENIE

Dnia 14 grudnia 2013 roku

Sąd Okręgowy w Szczecinie Wydział II Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Iwona Siuta

Sędziowie: SO Sławomir Krajewski (spr.)

SO Zbigniew Ciechanowicz

po rozpoznaniu w dniu 14 grudnia 2013 roku w Szczecinie na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa J. W. i R. W.

przeciwko (...)oraz K. K.

o zapłatę

na skutek zażalenia powodów J. W. i R. W. na zarządzenie Przewodniczącego w Sądzie Rejonowym Szczecin – Centrum w Szczecinie z dnia 8 sierpnia 2013 roku, w sprawie o sygn. akt I C 1121/13

postanawia:

oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z dnia 8 sierpnia 2013 roku Przewodniczący w Sądzie Rejonowym Szczecin – Centrum w Szczecinie zwrócił pozew, uzasadniając to tym, że profesjonalny pełnomocnik powodów w dniu 7 marca 2013 roku wniósł do Sądu Okręgowego w Szczecinie pozew z żądaniem zapłaty kwoty 4400 zł. Pozew nie został opłacony w żadnej części. Przewodniczący wskazał, iż zgodnie z przepisem art. 13 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych opłata stosunkowa pobierana od pozwu w niniejszej sprawie wynosi 220 zł, a w myśl treści art. 130² § 1 kpc pismo wniesione przez adwokata, radcę prawnego lub rzecznika patentowego, które nie zostało należycie opłacone, przewodniczący zwraca bez wezwania o uiszczenie opłaty, jeżeli pismo podlega opłacie w wysokości stałej lub stosunkowej obliczonej od wskazanej przez stronę wartości przedmiotu sporu. Na podstawie art. 187 § 1 kpc powyższe przepisy odnoszą się także do pozwu.

Wobec powyższego w ocenie Przewodniczącego należało dokonać zwrotu pozwu stronie powodowej.

Zażalenie na powyższe zarządzenie wywiedli powodowie i zaskarżając zarządzenie w całości i zarzucając mu naruszenie prawa procesowego art.17 pkt 1 kpc przez to, że do właściwości sądów okręgowych należą sprawy o prawa niemajątkowe i łącznie z nimi dochodzone roszczenia majątkowe i naruszenie art.7, art.8 i art.87 ust. 1, art. 30, art. 31 ust. 1 i 3, art. 32, art. 45, art. 47, art. 77 Konstytucji również przez dyskryminację powodów w zakresie nie rozpatrzenia sprawy przez właściwy sąd, gdyż wyłącznie właściwym sądem o naruszenie dóbr osobistych i roszczeń majątkowych z mocy art. 17 pkt 1 kpc jest sąd okręgowy, a nie sąd rejonowy, wnieśli o zmianę zaskarżonego zarządzenia przez jego uchylene i przekazanie sprawy sądowi właściwemu zgodnie z pozwem powodów z dnia 21 listopada 2012 roku Sądowi Okręgowemu w Szczecinie i o rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zażaleniowego.

W uzasadnieniu skarżący wskazali, iż powodowie w części ogólnej wskazali na różne sygnatury akt przedmiotowej sprawy i nie dokonali ich analizy przez to, że są to sprawy administracyjne rejestracyjne ze wskazaniem, że pozew powodów jest z dnia 21 listopada 2012 roku o ochronę dóbr osobistych przeciwko Skarbowi Państwa - Prezesowi Sądu Okręgowego w Szczecinie i K. K. solidarnie (art. 441 § 1 kc) o pierwotnej sygn. akt: I C 1203/12. Zdaniem powodów w zaskarżonym zarządzeniu o zwrocie pozwu w sentencji błędnie podano, że jest to pozew o zapłatę, a tym samym sentencja jest fałszywa w świetle art. 325 kpc, w związku z art. 362 kpc, gdyż wedle ustawy - art. 325 kpc i art. 362 kpc nie podaje prawdziwego oznaczenia przedmiotu sprawy oraz rozstrzygnięcia sądu o żądaniach stron, skoro pozew powodów dotyczy ochrony dóbr osobistych powodów i roszczeń majątkowych, co rozciąga się na uzasadnienie. Ponadto skarżący podnieśli, iż ustawodawca w art. 17 pkt 1 kpc ustalił zasadę procesową, zgodnie z którą do właściwości sądów okręgowych należą sprawy o prawa niemajątkowe i łącznie z nimi dochodzone roszczenia majątkowe, które należy związać z treścią pozwu powodów. Zdaniem skarżących odmienne decyzje sądów - sędziów w skutkach prawnych procesowych odbierają im prawo do właściwego sądu z art. 45 Konstytucji, stosownie do treści którego każdy ma prawo do sprawiedliwego i jawnego rozpatrzenia sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki przez właściwy, niezależny, bezstronny i niezawisły sąd. Jednocześnie żalący wskazali na naruszenie ich prawa ujęte w art.30, art.31 ust. 1 i 3, art.32, art. 47, art.77 Konstytucji przez dyskryminację powodów z art.32 Konstytucji w świetle konstytucyjnych źródeł prawa z art.8 i art. 87 ust. 1 Konstytucji, którą stosuje się bezpośrednio, a co skutkuje także naruszeniem zasady praworządności z art.7 Konstytucji i złamaniem istoty państwa prawa z art.2 Konstytucji.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie jest bezzasadne.

Sąd Odwoławczy podziela ustalenia faktyczne dokonane przez Przewodniczącego w uzasadnieniu zaskarżonego zarządzenia i przeprowadzone w ich świetle rozważania prawne. Nie zachodzi, przeto konieczność i potrzeba powielania tychże wywodów (vide: wyrok SN z dnia 16 lutego 2006 r., IV CK 380/05, LEX nr 179977).

Przeciwko zasadności rozstrzygnięcia zawartego w zaskarżonym zarządzeniu nie mogą przemawiać zarzuty podniesione w zażaleniu skarżących.

Nie może budzić wątpliwości, że opłata sądowa stosunkowa pobierana od pozwu w niniejszej sprawie wynosi 220 zł, bowiem skarżący wnieśli powództwo przeciwko pozwanym o zapłatę kwoty 4400 zł wraz z odsetkami, czyli roszczenie majątkowe. Zgodnie zaś z treścią art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych opłatę stosunkową pobiera się w sprawach o prawa majątkowe; wynosi ona 5 % wartości przedmiotu sporu lub przedmiotu zaskarżenia, jednak nie mniej niż 30 złotych i nie więcej niż 100.000 złotych.

Wbrew stanowisku zaprezentowanym przez skarżących analiza treści pozwu jednoznacznie wskazuje na wystąpienie przez nich przeciwko pozwanym wyłącznie z roszczeniem majątkowym, a biorąc pod uwagę treść przepisu art. (...)§ 1 kpc, za bezzasadne uznać należy zażalenie powodów, skoro nie uiszcili oni opłaty sądowej od pozwu o zapłatę.

Sąd Odwoławczy jako nieuzasadnione uznać również zarzuty podniesione w zażaleniu dotyczące naruszenia konstytucyjnego prawa do rozpoznania sprawy przez właściwy sąd.

Wystarczy tu przypomnieć, że kwestia właściwości w sprawie sądu rejonowego została prawomocnie rozstrzygnięta postanowieniem Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 18 czerwca 2013 roku, sygn. akt II ACz 507/13.

Mając na uwadze powyższe należało, na podstawie art. 385 kpc, w zw. z art. 397 § 2 kpc, orzec jak w sentencji.

.

(...)

1. (...)

2. (...)

3. (...)

4. (...)